

תקציר:

הכותרות מתגלגלות בתוך העין של קטרין דנב. היא עובדת במכון לפדיקור ומדיקור. היא חולקת דירה בלונדון עם אחותה. כשקטרין דנב הולכת ברחוב יש תמיד תחושה שמהו רע יתרחש. כמעט בכל פעם שהיא מסתובבת ברחוב היא פוגשת בחור צעיר שמכיר אותה ומחזר אחריה. אנחנו חושבים אולי המחזר הוא הדבר הרע שעומד להתרחש. לא ברור אם היא חושבת כמונו או פשוט משחקת אותה קשה להצגה. לאחות יש מאהב - גבר נשוי. הוא קירח ואנוכי. קטרין דנב שונאת אותו. יום אחד המחזר מחכה לקטרין בבית קפה. הם אמורים להיפגש. הוא מסתכל על השעון ואנחנו בלי לדעת מה השעה בסרט, יודעים שהיא מאחרת. המחזר שואל את הבארמן אם השעון מכוון. הבארמן עונה "לא" והמחזר ממשיך לשבת על הבאר.

האחות נוסעת לאיטליה עם המאהב שלה ומשאירה את קטרין לבד בבית עם כסף לשכר דירה. קטרין דנב פוגשת שוב את המחזר. הוא מנשק אותה והיא בורחת ממנו בריצה. היא שוטפת את הפה ומצחצחת שיניים באמבטיה. כשהיא הולכת לישון, היא שומעת קולות וצעדים. אנחנו לא יודעים אם זה באמת או לא. בכל מקרה קטרין דנב חוסמת את הדלת עם השידה. באמצע הלילה מישהו מזיז את השידה באלימות, נכנס לחדר ואונס אותה. אנחנו מרגישים את תחושת המחנק וחוסר האונים שלה בגלל שאין סאונד - אנחנו רואים את הידיים של הגבר ואת הפנים שלה צורחות ושומעים כלום - אף אחד לא יכול לשמוע אותה. בבוקר היא מתעוררת על הרצפה. אנחנו לא יודעים אם כל זה באמת קרה. אולי זה המאהב של אחותה, אולי הם לא נסעו לאיטליה. אולי הוא רצח את אחותה בדרך למגדל פיזה ועכשיו הוא חוזר לאותו בית להתעלל ולאנוס את קטרין בגלל שהיא לא חיבבה אותו.

יום אחד המחזר מגיע לבית של קטרין. הוא מדבר על אהבה ועל כמה הוא אומלל בלעדיו והיא שותקת. אנחנו יודעים שמהו רע עומד להתרחש אבל אנחנו לא יודעים מה ומי יגרום לזה. המחזר מסתובב לכיוון הדלת וקטרין הורגת אותו עם פמוט או כלי כבד וביתי. היא מכה אותו על הראש ולא מפסיקה עד שהוא מת. היא גוררת את הגופה לחדר אמבטיה, ממלאת את האמבטיה במים וזורקת את גופת המחזר פנימה. הוא שוקע ומתנפח, המים נוזלים החוצה והאמבטיה מתמלאת בדם. עכשיו אנחנו יודעים שקטרין דנב היא המשוגעת האמיתית. הסרט ממשיך - היא מפסיקה להגיע לעבודה, ומכסה את חלונות הבית בוילון. היא מאבדת לחלוטין את תחושת הזמן ואנחנו מבחינים בזמן החולף דרך האוכל שנרקב לאיטו במטבח והבלגן שמתעצם בבית.

דנב משתגע: היא מגהצת בגדים בלי לחבר את המגהץ לחשמל, היא מנתקת את הטלפון וממסמרת את דלת הבית עם חתיכת עץ. הקירות נסדקים ברעש. הגבר ממשיך להגיע ולאנוס אותה כל לילה. היא מתעוררת כל בוקר על הרצפה. כשהיא הולכת במסדרון ידיים יוצאות מהקירות וחונקות אותה.

היא מקבלת גלויה מאחותה. על הגלויה רואים את מגדל פיזה. היא שומעת דפיקות בדלת - זה בעל הבית, הוא רוצה את הכסף. היא לא עונה לו והוא פורץ לדירה כי היא לא מיסמרה טוב את הדלת. הוא רואה אותה לבושה בכותונת לבנה - רזה ולבנה, יושבת בסלון. הוא נגעל מהמקום ומהאוכל הרקוב והחשיכה ושואל מה עם השכר דירה. קטרין מביאה לו את הכסף ומבקשת סליחה כי היא שכחה לשלם. הוא המום מזה שיש לה כסף כשהמקום נראה כל כך מגעיל ומסריח. הוא מנסה לשכב איתה וזאת טעות כי קטרין דנב משספת לו את הגרון עם סכין גילוח. ברקע שומעים מוזיקת ג'ז - תופים וחצוצרות. היא מגלגלת את הגופה שלו בתוך השטיח.

עובר זמן והאחות חוזרת הביתה עם המאהב. הם לא מבינים מה קורה - למה הדלת שבורה? הם נכנסים לדירה ומשתגעים מהסירחון. המאהב קורא לשכנים לשאול אם הם שמעו על משהו והאחות נכנסת לאמבטיה. היא רואה את הגופה הרקובה והמנופחת של המחזר באמבטיה ורוצה החוצה מבועתת. הם מגלים אחרי זה את הגופה של בעל הבית מגולגלת בשטיח. הם מוצאים את קטרין מעולפת מתחת למיטה. השכנים האחות והמאהב מסתכלים - היא מחוסרת הכרה. המאהב לוקח אותה בזרועותיו והמצלמה עוברת על הבלגן בחדר עד שהיא מתמקדת בתמונה זרוקה על הרצפה.

בעל הבית, זה שנרצח יותר מאוחר, הסתכל קודם על התמונה - הוא שאל אותה מי האנשים

בתמונה? עכשיו אנחנו רואים את המשפחה שלה בשחור לבן, המצלמה עוברת על הפנים של בני המשפחה עד שהיא נעצרת בפנים של ילדה בלונדינית שבוהה לפינה ונראית קצת הזויה. זהו. הסרט נגמר. אנחנו חושבים על התמונה ועל קטרין דנב ועל מה עבר לה בראש ולמרות שאנחנו לא יכולים להסביר את זה - אנחנו מבינים.